

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

15e Jaargang.
No. 16.

H. S. v. LENNEP, C. WOLTERBEEK, F. ZWEERTS, O. Z. VAN SANDICK,
H. G. J. SCHELLING, MEJ. H. VAN GELDEREN, H. SALOMONSON.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

Vrijdag
31 Jan. '13.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Het Persische Lustrum.
Het werk van de Feestcommissie.
Vrije Studie.
Weekverslag.

Van verre en nabij.

Vierde Groot Nederlandsch Studenten-Congres.
Internationale Feestelijke Studenten-Bijeenkomst. 1913.

Feuilleton.

Licht en Donker (Slot), door Koloe.

Uit de Delftsche wereld.

Vergadering van alle ingeschrevenen op 29 Januari l.l., bijeen-
geroepen door den Senaat van het D. S. C.

Gedachten en gedichten.

Mirjam, door Edo.
Inwijding, door S.

Vereenigingsleven.

Verslag van de lezing van Prof. Dr. J. van Rees.

Ingezonden.

Eerelid, door H. W. Mouton.
De Parelduiker. (Aan den heer v. d. W.), door S. D.

Boekbespreking.

Delftsche Studenten Almanak voor het jaar 1913.
S. Bonn. Immortellen, door O. Z. v. S.
T. H. van Ameide. De Balkanstrijd, door H. S.
R. Casimir. Beknopte Geschiedenis der Wijsbegeerte, II, door Sch.

Ingekomen boeken.

Technische Hoogeschool.
Uitslag Examens.

Berichten en mededeelingen.

Correspondentie.

Lijst van Vergaderingen.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Het Perzische Lustrum.

Tentoonstelling van nieuwe teekeningen, waaronder damescostuums, en eenige uitgevoerde wapen- en costuum-details, benevens eenige schetsen van ensce-
neering voor het op te voeren spel, van af MAANDAG
3 FEBRUARI des morgens te 9 uur op de Dispuut-
kamer der Societeit „Phoenix”.

De Feest-Commissie verwacht, dat nog velen, die
tot nu toe weifelden, zich voor deelneming aan te
melden, voor de a.s. maskerade zullen worden ge-
wonnen.

Het werk van de Feest-Commissie.

Een Oproep.

Reeds lang zal men hebben uitgezien naar nieuwe publi-
catie's van de zijde der Feest-Commissie. Na de eerste
tentoonstelling van costuums, die plotseling de belangstelling
van zoovelen gaande maakte, zwegen we eenigen tijd, doch
zaten niet stil. Deze tentoonstelling was het glore van
den nieuwen dageraad, in den donkeren nacht beginnen

zich lichte strepen te vertoonen, de duisternis maakt plaats
voor bleeke lichte tinten, steeds lichter wordt het, tot zacht
rose kleuren zich voordoen aan onze oogen, die verhelderen,
feller worden en we zullen aanschouwen de schitterende
stralen van de zon, die boven de kimme verrijst: de zon
die beschijnen zal het XIIIe Lustrum van ons Corps. Een
Perzische maskerade, voelt gij den omvang van dit plan?
Ziet ge hoeveel moeite het kost, zich een beeld te scheppen
van dat vergelegen land, ons slechts bekend door de pracht
van zijn tapijten en zijdeweefsels en de herinneringen van
vroeger genoten Duizend-en-één-Nacht vertellingen? En dan
handelt het hier niet over het Perzië van heden, doch over
een tijd van drie eeuwen her met een cultuur, die nu ver-
vlogen is en waarvan wij ons een denkbeeld moeten opmaken
uit bestoven folianten. Wij doen een oproep aan u, leden
van het Delftsch Studenten-Corps, aan allen, die mede willen
werken om ons Lustrum te doen slagen, om er niet alleen
van te maken een reeks van feestelijkheden, maar ook
om te scheppen een kunstwerk, dat de bezoekers van ons
stedeke in verrukking zal heugen.

Het is ons streven de Doelenzaal om te bouwen tot een
Perzische paleiszaal, waar de Oostersche kleuren en ver-
sieringen de waardige omgeving zullen vormen voor de
brokaten en zijdeweefsels van de kleederdrachten der
deelnemers.

Het is ons doel in deze zaal te geven een cour, een
receptie van Sjah Abbas voor zijn gasten en gezanten,
waar deze laatsten de geschenken hunner heeren en meesters
aan den Perzischen Monarch zullen overhandigen. Verder
de opvoering van een spel, waarin partij getrokken zal
worden van de prachtige groepen, die men van de deel-
nemers kan samenstellen. Het spel zal gegeven worden in
den vorm van een pantomime met muziekbegleiding. Wij
zullen trachten zooveel mogelijk aan de eischen van moderne
theaterkunst tegemoet te komen.

Het hoofdontwerp van de zaal wordt natuurlijk door één
man gemaakt, echter laten de verschillende onderdeelen,
ornamenten en tegelversieringen een ruim veld open voor
eigen decoratief scheppingsvermogen.

Wil men medewerken aan de zaalversiering, dan late
men zich op de bibliotheek der T. H. inspireeren door
hetgeen Friedrich Sarre en P. Coste vertellen en biede den
heer Willekes Macdonald zijn medewerking aan.

Wie willen medehelpen aan het opsporen van historische
gegevens, van zeden en gewoonten uit Abbas' tijd om te
geraken tot de uitgave van een boekje, dat de Delvenaren
eenigszins kan inlichten over de figuren, die ze voorstellen,
wenden zich tot den heer De Roo de la Faille.

Wij vestigen, de aandacht van hen, die zich een beeld
willen vormen van Oostersche toestanden en opvattingen,
op de collectie, die de bibliothecaris der Societeit „Phoenix”
bereidwillig heeft ter lezing gelegd.

Met vreugde zullen we actieven steun aanvaarden voor
de uitwerking der verschillende details, die kunnen dienen
tot aanvulling en vervolmaking van het geheel.

DE FEEST-COMMISSIE.

Vrije Studie.

Vrijdag 7 Februari zal Prof. K. Kuiper voor Vrije Studie
een lezing houden over: „Het maatschappelijke leven te
Athene ten tijde van Euripides”. Prof. Kuiper is een oude
bekende van Vrije Studie! in de Cyclus over de Grieksche
oudheid, gehouden in 't jaar 1909—1910; sprak hij over
„Het ontstaan der soorten in de Oud-Grieksche letterkunde”.

Hiermede wist hij de vele aanwezigen mede te slepen;
vooral door het enthousiasme dat hij zelf voor zijn stuk

voelde en verplaatste hun gedachten in tijden van het oude Griekenland, dat ons moderne menschen nog steeds bekoort door zijne grootsche kunstvoortbrengselen. Deze getuigen nog van een beschaving die de onze in vele opzichten overtreft. Wat bemoeien de toegepaste-wetenschaps-menschen zich met schoonheid van die dagen? Als iets maar productief gemaakt kan worden dan vinden wij het de moeite waard, ons er mee bezig te houden!

Laten wij eens het tegenwoordige rustelooze bestaan voor een oogenblik opzij zetten en teruggaan in tijden, toen men menschen, die iets moois voortbrachten, eerde juist om dat schoone en niet eerst naar hun persoonlijkheid of afkomst keek. Deze opvatting hangt geheel samen met de maatschappelijke toestanden en het maatschappelijke leven in die dagen. Euripides leefde + 450 v. Christus. Hij was de laatste der groote tragedie-dichters. Men schrijft hem toe: Iphigenia in Aulis, Electra e. a.

De lezing zal gehouden worden op de eetzaal der Societeit Phoenix en beginnen om 8 uur.

E. J. VAN HOLTHE,
Secretaris.

Weekverslag.

De groote vergadering . . . warme, klamme scheikundige stemming . . .

Rechts vooraan de idealisten . . . links de hoofdpersonen maskerade (concurrentie-oogpunt) . . . omdat de dames vergeten waren in het rapport: heel veel meisjes.

Röell voelt er veel voor. Jan Car is erg internationaal.

Wim dankt.

Eerste optreden feestcommissie. M. D.

Van Asbeck dankt (poging tot applaus).

Bussy doet een verhaal over de particuliere correspondentie van Trip . . . pijnlijk.

Mac Donald spreekt over papiertjes uit Turijn (applaus!)

Röell: ik kan mij niet voorstellen dat er niemand tegen is!

Nu spreekt Trip! Leve Hugo de Groot!

Trein 5.28 vertrekt.

Het gaat nu om de practische resultaten! Geen stichtelijk vredegebed!

Men verlangt naar 't einde.

Een motie met applaus.

Van Asbeck dankt. Röell dankt . . .

Dat was de betooging voor de betooging. — De andere bezwaren bespreken we pas als we 't geld hebben. — 'k Ben moe van 't geweldige enthousiasme en heb slaap. Au revoir!

O ja, dat is waar ook, wat zeg je wel van de Senaaiëbaai — cijfer voor gedrag Vrijdag op S. P.: 3.

Zou die heele Mol soms op een *vergissing* berusten.

Feuilleton.

Licht en Donker.

(Slot).

IV.

Wat is een dichter een gelukkig mensch: de macht, de vrije ongebonden macht te hebben, wilduit te kunnen zeggen wat je denkt; 't geluk van te kunnen neerschrijven alles wat er daarbinnen omgaat, te kunnen zeggen in variatie, in vluchtige maat en in zwaarlangzaam gedreun, in nieuwe woorden. Want ach, wat zijn onze woorden oud.

Ik voel me zelf nu in duister, in nacht.

Maar wat zegt dat? Blijft 't niet zwak, passieloos? Wie zou hier uit verstaan, dat heel het bestaan, ja heel héél het bestaan nu zwart voor mij is, dat ik niet meer weet, hoe en wat, dat ik als geslagene maar wacht, dan onverschillig, dan hopeloos wacht op verderen tijd? Toch is dat zoo. Nooit nog in mijn leven is 't zoo reëel geweest. Sommigen zeggen, dat ze verlangen, dood te zijn. O had ik dat verlangen nog maar. Ik heb maar één wensch, een dwaze wensch, waarom ik lach: had ik maar nooit bestaan. Niets te zijn, niet te leven en niet dood te zijn, dat wensch ik, want ik ben mensch. En een wanhoop is juist die combinatie van mijn wenschen en mijn mensch zijn. Cogito, ergo sum: 't is een juichkreet of een roep van diepste vertwijfeling. Ik denk en daarom ben ik! Ik denk o dat vreeselijke denken of dat goddelijke denken! En, ik ben want ik denk. Vroeger, toen ik niet wist, toen

Van verre en nabij.

Vierde Groot-Nederlandsch Studenten-Congres.

Vrienden!

Gelijk verleden jaar te Leuven, wordt nu op Zaterdag 1, Zondag 2 en Maandag 3 Februari te Amsterdam gehouden een Groot-Nederlandsch Studenten-congres, waaraan studenten deelnemen uit Nederland, België, Zuid-Afrika en Indië. Alle officiële studentenorganisaties van Groot-Nederland zijn tot het Verbond toegetreden, zoodat groote opkomst verwacht wordt.

Het Amsterdamsch Studentencorps, dat, zoowel dames als heeren onder zijne leden telt, heeft zich met de regeling der feestelijkheden willen belasten.

Uitgebreide maatregelen worden door de Amsterdamsche Studentenvereniging genomen, om het congres in allen deele goed te doen slagen.

Daarom roepen wij u op om in groote getale op te trekken naar Amsterdam en de feesten door uw tegenwoordigheid nog meer luister bij te zetten.

Het bestuur Alg. Ned. Verb.
Stud. afd. Delft.

Internationale Feestelijke Studentenbijeenkomst 1913.

Verslag der vergadering van 25 Januari.

Op Zaterdag 25 Januari 1913, werd te 's Gravenhage in „Pulchri Studio” een vergadering gehouden, uitgeschreven door het voorloopig bestuur in overleg met het Comité tot steun (voorzitter Mr. W. H. de Beaufort, lid van de 2e Kamer der Staten-Generaal), waartoe alle studentenbesturen in Nederland uitgenoodigd waren vertegenwoordigers te zenden.

Aanwezig waren van het Comité: Mr. W. H. de Beaufort, Jhr. Mr. A. F. de Savornin Lohman en de professoren Mrs. Oppenheim, Suyling, Van Vollenhoven en Van Eysinga, terwijl bericht van verhindering was ingekomen van de overige leden; van het voorloopig bestuur de heeren: Mr. Van Asbeck, Wijsman, Tuyl Schuitemaker, onderscheidelijk voorzitter, penningmeester en onder-penningmeester, terwijl de abactis der hoofdredactie van de „Minerva”, de heer Kramers, welwillend zich met het houden der notulen belastte. Vertegenwoordigd waren de besturen van alle studentencorpsen behalve het Groningsche, waarvan bericht van verhindering ingekomen was; van alle meisjes-studentenverenigingen en van alle studentenbonden behalve van den Wageningschen, die niets van zich had laten hooren.

was ik omdat ik dacht en het was hoogste verrukking. Nu ben ik, omdat ik denk nog altoos hetzelfde en nu vol verschrikking, omdat het denken en dus het zijn het vreeslijkst is. Ik zie al, hoe den één dit alles koud laat, een tweede wat spotlacht, een derde wat meevoelt en een ander nog nuchterweg vraagt waarom ik zoo ongelukkig ben.

Den onverschillige hoon ik en den lacher benijd ik; arme mensch die met mij mee kan voelen. Aan u, belangstellende vrager, zal ik antwoord geven.

't Is heel doodgewoon: eerst heb ik, jongen vol illuzies, mijn idealen één voor één zien heengaan, dan in cynisme het genot gezocht waar het maar te grijpen lag en eindelijk op een avond heel laat een vrouw gezien, die wachtte. Ik zag haar al vroeg op 't Stationsplein, zij wachtte; en 's avonds om twaalf uur wachtte ze nog.

Ik heb haar blik gezien; ik zag hoe zij wachtte op wat blinkende guldens; maar laatste wachten op geluk was dood in haar blikken.

Toen zag ik mij zelf, eerst groot mezelf en dan de menschen en eindelijk den hemel heel duister, heel hoog.

En van dat oogenblik af is mij het helle licht van den dag een leugen. Het is nacht aldoor, nacht slechts door één vreeslijk iets: de zonde.

Zonde is heerlijk, maar wroeging is wanhoop.

Zonde is stralend goud, maar na de zonde komt de duistere afkeer van je zelf.

Meer bestaat niet: zonde en na de zonde. Als je dat weet en dat voelt, diep in vol eerlijk bekennen van je eigen ik, dan zie je onverbiddelijk ook in de zonde zelf de wroeging al, dan is de ondergrond van het goud het doodende zwart.

Ik zelf weet en zie; vergeef mij den aanhef van nog stuiptrekkend geloof. Ik weet en zie en alles is nu duister.

Verder was de hoofdredactie van de „Minerva” eveneens vertegenwoordigd.

Na opening door den voorzitter, die daarbij deed uitkomen, dat de bijeenkomst niets officiëls kon en mocht hebben, aangezien de aanwezige bestuurders geen mantlaat hunner vereeniging hadden meegekregen, maar dat zij slechts bedoeld was om gemeenschappelijke belangen in gemeen overleg te bespreken en eventueele gewenschte wijzigingen en nadere voorstellen in te dienen en toe te lichten; verklaarde Mr. De Beaufort het standpunt van het comité; dit was steeds gaarne tot raad bereid, maar wilde de beslissing altijd overlaten aan de voor de leiding verantwoordelijke studenten. Spr. hoopte, dat deze vergadering, onderlinge geschilpunten ter zijde latende, zou bereiken datgene, waarvoor zij was bijeengeroepen, n.l. een vriendschappelijke bespreking van de wenschelijkheid van het geheele plan.

De voorzitter deelt mee, dat nu de voorbereiding van het rapport was afgelopen, de twee medevorstellers Pigeaud en Laman Trip zich wederom aan hun gewone bezigheden moesten wijden. De leiding der voorloopige uitvoering berust thans uitsluitend bij hem en zijn medebestuurders. Alvorens evenwel verder te gaan, wilde hij zijn dank uitspreken aan de twee medevorstellers voor alle moeite en inspanning, die zij in zoo ruime mate aan het voorbereiden en samenstellen van het rapport hadden gegeven, (luid applaus).

Bij punt 1 der agenda doet het bestuur het voorstel, dat de vereenigingsbesturen, op de te houden ledenvergadering hunner corporatie, het plan zullen aanbevelen, erop wijzende, dat hierbij medewerking van alle studenten vereischt is, niet alleen door finantiëlen steun te geven, maar ook door zich persoonlijk tot hulp bij de voorbereiding beschikbaar te stellen; dat de besturen hunne leden zullen uitnoodigen, zich tot zitting nemen in commissies aan te melden. De aanwezigen gaan met dit voorstel mee.

Bij punt 2: finantiële steun, merkt de voorzitter op, dat het waarborgfonds bestemd is om in het uiterste geval van nood of bij onvoorziene tegenslag te worden aangesproken; de toezeggingen ineens zullen beslissen. Aangezien de bij het rapport gevoegde briefkaarten zoo weinig resultaten opleveren, verzoekt de voorzitter aan de besturen van elke academiestad, om in gemeen overleg, gemengde commissies te willen vormen, teneinde de finantiële propaganda krachtig ter hand te nemen. Daartoe zijn lijsten ter uitdeeling aanwezig. Ook de burgerij en voornamelijk oud-studenten moeten bezocht worden. Thans is f 2800 bijeen.

Ten aanzien van dit punt vraagt de heer Janssen (Un. Stud. Rhenotr.), of lijsten wel een goede methode zijn. De voorzitter antwoordt, dat, waar zij in omloop gebracht zijn, zij gunstige resultaten hebben opgeleverd.

De heer Boelmans ter Spill (L. S. C.) informeert, of het minimum van intekening beslist f 2,50 moet zijn; het be-

alles nacht, nacht van misdaad, nacht van dierlijkheid
nacht van wanhoop.

De nacht is diep

V.

Kent gij het gedichtje van Gautier: Tombée du Jour?

Het is de heerlijke oplossing van deze schetsjes van Licht en Donker.

Kon ook ik diè oplossing geven. Want ik wil mijn geloof aan geluk bewaren; en dat geloof is alleen mogelijk in het geloof aan dat andere, dat wondere, dat niet te noemen is.

Kon ik u leiden op oneindig betere wijze naar dezen nacht naar deze duisternis; kon ik u, kon ik mij zelf brengen in die trotsche, stralende heerlijkheid.

Wij waren jong en niets van het duister leven kenden wij. Blijdschap in lichten vorm was ons leven. Toen trof ons het eerste verdriet, waarvan we ons bewust waren en ons leven, ons *eigen* leven werd duister, werd als één met de donkerte om ons. Wij voelden die nacht en wonderlijk, dan verging de eigen smart om 't leed van anderen. Het leven van velen, van allen was nacht van jammer. Wee hem, die zoo het leven ziet, want wie het geloof aan het leven verliest, wordt verder gedreven: alles wat mensch en menscbestaan heet te zien in wanhoop van zonde, de schijn, dat de nacht der zonde het bestaan aller dingen is, wordt voor hem tot valsch weten, tot vertwijfelingswensch: had ik toch nooit bestaan.

Vreemd gelukkig hij, die een zoo donkeren nacht plots ziet opgaan tot eidelooze vreugd, tot hoogst geloof, tot volkomen evenwicht van eigen wankelend ik.

Kent gij het versje van Gautier?

Het luidt als volgt:

zwaard sommigen; de heer Koek (B. v. L. S.) en Jkvr. Elias sluiten zich hierbij aan. De voorzitter antwoordt, dat de praktijk heeft bewezen, dat een bijdrage van b.v. f 1,— boven aan een lijst een nadeeligen invloed heeft op de bijdragen daaronder; de belangstelling moet geprikkeld worden. Prof. Van Eysinga meent, dat het bestuur van elke vereeniging het best den toestand kan beoordeelen en stelt voor, hen in deze zaak in overleg met den penningmeester te laten beslissen. Aldus aangenomen.

De voorzitter stelt daarna het reglement aan de orde van bespreking. Na de wijziging door het bestuur aangebracht aan art. 2, sub 2, blijkt het de goedkeuring der aanwezigen te erlangen. Art 2, sub 2, wordt thans gelezen:

„de voorzitters van de Amsterdamsche, Delftsche, Groningsche, Leidsche, Utrechtsche, Vrije-Universiteit- en Wageningische studentencorpsen; twee leden van de Unie van Studentenbonden in Nederland; één meisje-student, aan te wijzen door de besturen van de zelfstandige vrouwelijke studentenvereenigingen”.

Bij het onderwerp „commissiën” deelt de voorzitter mee, dat het raadzaam is gebleken de volgende te vormen; 1. Pers. 2. Propaganda. 3. Huisvesting en voeding, die in alle voor huisvesting in aanmerking komende steden vertegenwoordigers zal hebben, met een centraal bureau in een der steden. Jhr. Mr. De Savornin Lohman acht de tijdige zorg voor de huisvesting van het grootste gewicht; de voorzitter deelt mee, dat reeds informatiën zijn ingewonnen; ook de huisvesting bij studenten en bereidwillige particulieren wordt in het oog gehouden. 4. Feestelijkheden; daaronder vallen Tooneel, waarbij herinnerd werd aan de gewaardeerde toezegging van den voorzitter der Delftsche Feestcommissie; verder Muziek, waarvoor Sempre Crescendo reeds een toezegging deed; en ten slotte uitstapjes; er zal voor gezorgd worden, dat de deelnemers vooraf van voorkeur kunnen doen blijken. 5. Voordrachten; ten aanzien hiervan merkt de voorzitter op, dat sommigen het hebben willen doen voorkomen, alsof de rapporteurs die als een noodzakelijk kwaad beschouwen; daar is geen sprake van, men zal alleen het congresmatige verdeelen in sectiën, vermijden; vanzelf zullen de voordrachten, gedurende de officiële feestdagen, een zeer algemeen karakter hebben. De streng wetenschappelijke worden gehouden in de nachten, indien gebleken is dat een voldoende aantal deelnemers gaarne speciaal genoemde Nederlandsche geleerden wil hooren. 6. Vreemde talen, correspondentie met het buitenland. 7. Hulp voor den penningmeester. 8. Hulp voor den secretaris. 9. Gedenkboekje. Iedere commissie regelt haar eigen werkzaamheden naar algemeene huishoudelijke voorschriften, te maken door het uitvoerend bestuur.

Bij de rondvraag vraagt Prof. Van Vollenhoven naar de waarde, die men zal hechten aan een votum eener leden-

Le jour tombait, une pâle nuée,
Du haut du ciel laissait nonchalemment,
Dans l'eau du fleuve, à peine remuée,
Tremper les plis de son blanc vêtement.

La nuit parût, la nuit morne et sereine,
Portant le deuil de son frère, le jour.
Et chaque étoile, à son trône de reine
En habit d'or s'en vint faire sa cour.

On entendait pleurer les tourterelles
Et les enfans rêver dans leur berceaux,
C'était dans l'air comme un frôlement d'ailes
Comme le bruit d'invisibles oiseaux.

Le ciel parlait à voix basse à la terre
Comme aux vieux temps ils parlaient en hébreu
Et répétaient un acte du mystère;
Je n'y compris qu'un seul mot: c'était Dieu.

Kon ik u, kon ik mij zelf diep en klaar diè waarheid gevoelen doen, die ik weet als zuiver en schoon, die ik soms, ver, als het wonderlijkste en het reëelste zie wenken, ver van de grijsheid van emotieloos leven, maar diep in duisterder wordenden nacht zie wenken, in rustig, evenwichtig groot licht, — kon ik dat, dan was mijn leven geworden tot machtigste victorie, dan wist ik mij zelf doorgestaan door nacht van lijden tot dag van heerlijkheid.

Want dat is het beste, het eenig hoopvolle, het eenig waardegevende: te kunnen zeggen:

„Je n'y compris qu'un seul mot: c'était Dieu”.

KOLOE.

vergadering. De voorzitter antwoordt, dat dit een zeer betrekkelijke waarde heeft, omdat ledenvergaderingen dikwijls slecht bezocht worden; ook wordt geen officiële steun gevraagd van vereenigingen als zoodanig en zal men zich dus altijd nog tot de individueele leden richten.

Prof. Oppenheim vraagt, hoe de oppositie zich heeft geuit. De voorzitter doet mededeeling van eenige stukjes in de „Virtus Concordia Fides”, orgaan van het L. S. C., waarin de bezwaren neerkomen op idealisme (gelach), verwaarloozing van directe nooden, gewichtigdoenerij, enz. De heer Besier (U. S. C.) zegt bezwaren te hebben vernomen tegen de gevraagde som, de overlading in 1913 en in de te verwachten medewerking uit het buitenland. De voorzitter merkt op, dat deze bijeenkomst draait om de opening van het vredes-paleis en dat de twee andere bezwaren pas later kunnen wegen. Prof. Oppenheim vindt de Leidsche bezwaren niet ernstig op te vatten, acht het daarentegen raadzaam de Utrechtsche in de studentenpers te weerleggen.

De heer Van Staveren (D. S. B. en Unie) vraagt naar de aansluiting der z.g. nihilisten; de voorz. antwoordt, dat hierin wordt voorzien, o.a. door vergaderingen van alle ingeschrevenen eener hoogeschool, gelijk a.s. Woensdag in Delft reeds gehouden wordt; ook is een voorloopige toezegging van eenige bestuursleden der Deb. Soc. te Leiden ontvangen voor iets dg. De Utrechtsche, Amsterdamsche, Groningsche en Wageningsche bestuurders nemen op zich pogingen te doen tot zoo'n vergadering in hun academiestad.

Van verschillende zijden wordt aangedrongen op imkrimpung van het aantal officiële feestdagen, b.v. tot drie, hetgeen ook de kosten zal doen dalen. Het gevaar, dat vele deelnemers dan een verre reis niet zullen willen doen, acht men niet groot, nu immers eenige onofficiële dagen zullen volgen, die lang niet de minst belangrijke zullen zijn. De zaak zal over eenige weken in verband met de toezeggingen nogmaals onder de oogen gezien moeten worden.

Besloten wordt telkens in de „Minerva” bekend te maken het bereikte bedrag aan toezeggingen en aandeelen waarborgfonds.

De bestrijding der reiskosten, enz. van de leden van het uitvoerend bestuur zal afhangen eveneens van den lateren finantiëlen toestand. Misschien zou in dit opzicht iets te verwachten zijn van steun van vereenigingskassen.

Medegedeeld wordt, dat de uitnodigingen begin Maart zullen moeten verzonden worden, nadat in een vergadering als deze een definitief besluit genomen zal zijn.

Bij het sluiten der vergadering dankt de voorzitter alle aanwezigen voor hun komst, in het bijzonder de heeren comité-leden, en constateert met voldoening, dat hiervoor het eerst in de studentengeschiedenis van Nederland een bijeenkomst plaats vindt, waar alle groepen vertegenwoordigd zijn.

De volgende vergadering zal op 1 Maart gehouden worden.

BEZWAREN.

Het is aan het voorloopig bestuur gebleken, dat in sommige kringen als bezwaren gevoeld worden tegen het in het rondgezonden rapport neergelegde voorstel

1°. het groote finantiële bedrag, dat zal moeten zijn toegezegd,

2°. de eventueele medewerking van de buitenlandsche studenten.

Het spreekt van zelf, dat beide aangelegenheden van het hoogste belang; in dit stadium der zaak kunnen zij echter nog niet als bezwaren tegen het plan in het algemeen gelden, omdat men over voldoende gegevens niet beschikt, noch wat betreft den finantiëlen steun, noch over de te verwachten sympathie van buitenlandsche studenten.

Tweemaal zal men te beslissen hebben, of de bijeenkomst zal plaats vinden; eerst over ongeveer een maand, wanneer op positieve gegevens afgaande de vraag te beantwoorden zal zijn, of het plan genoeg sympathie ontmoet heeft bij de Nederlandsche studenten en of die sympathie zich ook in finantiëlen en daadwerkelijken steun wil en kan uiten; van den uitslag der dan te houden overwegingen hangt de rondzending der uitnodiging af; mocht dan evenwel de voorgestelde som van 25 duizend gulden nog niet in vaste toezeggingen bijeen zijn, dan is na te gaan, of het aantal feestdagen niet is in te krimpen en daarmee de kosten eenigszins te verlagen, alles in overleg met zaakkundige menschen. — En later is dezelfde beslissing weer aan de orde, wanneer de alsdan ontvangen antwoorden uit het buitenland zullen moeten uitwijzen, of ook vandaar genoeg deelneming is te verwachten. Thans kan alleen gezegd worden, dat uit brieven van buitenlandsche geleerden waaronder vele rectoren van universiteiten, in het

algemeen warme belangstelling is gebleken, die het beste doet verwachten.

Waar dus beide z.g. bezwaren blijken te zijn, voorwaarden, welker vervulling onontbeerlijk is voor de totstandkoming der plannen, is het voorbarig bij gebrek aan voldoende feitenmateriaal nu reeds een conclusie te dien aanzien te willen opstellen; en mogen zij ook niet meer als bezwaren in aanmerking komen.

Uit de Delftsche wereld.

Vergadering van alle ingeschrevenen op 29 Januari, bijeengeroepen door den Senaat van het D. S. C.

Te half vijf waren in Zaal 32 ongeveer een goede 150 ingeschrevenen tegenwoordig, waaronder niet minder dan 30 dames.

Na de opening door den heer Röell, sprak de Rector Magnificus, Prof. Cardinaal, een inleidend woord, waarin hij zeide dat onzen tijd nu eenmaal in het teeken der internationale bijeenkomsten staat en constateerde, dat hier verschillende redenen vóór dit plan pleitten.

De heer Van Asbeck deelde hierop mede, hoe op de 11. Zaterdag gehouden vergadering de deelname der meisjesstudenten ook bevredigend is geregeld, en De Bussy vertelde daarop een en ander van de met het buitenland gevoerde correspondentie.

Mac Donald betwijfelde of het stelsel om de uitnodigingen aan de rectoraten te zenden wel aanbevelenswaardig was: hoeveel belangstelling ondervinden aankondigingen van bijeenkomsten uit Turijn en dergelijke in de gang van onze T. H.?

Bovendien weet hij niet of een betooging voor internationaal recht wel op zijn plaats is in onze Delftsche Studentenwereld, (applaus).

De heer Van Asbeck betoogt daarop waarom de woorden vrede en congres liever niet gebruikt moeten worden.

Nadat nog verschillende anderen spraken, o.a. Wijsman over de finantiële kwestie, wordt door de vergadering, die zeer kalm gestemd was, een motie-Van den Broek aangenomen, waarbij hartelijke sympathie met de I. F. S. B. betuigd wordt (applaus).

Hierop krijgt de Senaat van het D. S. C. nog een applausje voor zijn initiatief om alle ingeschrevenen bij één te hebben geroepen en daarop gaat de vergadering (of was het een betooging?) uiteen.

BERICHT.

Wegens drukke werkzaamheden, hebben uit de voorbereiding voor de I. F. S. B. zich teruggetrokken de heeren:

G. J. Laman Trip
en F. D. Pigeaud.

Het Bestuur is nu als volgt samengesteld:

Mr. F. van Asbeck (Leiden),	praeses.
A. Enschedé (Leiden),	abt-actes.
J. C. M. Wijsman (Delft),	questor.
G. A. Tuyl Schuytemaker (Delft),	vice-questor.

Gedachten en Gedichten.

Mirjam.

Je zegt, dat je leven zoo eenzaam is,
En dat je van me houdt;
Je neemt mijn hoofd en je kust mijn mond,
Maar mijn hart blijft koud.

Je zegt, dat je 's nachts niet slapen kunt,
En zooveel aan me hebt gedacht. —
Je zegt me, dat liefde oneindig is
En mijn demon lacht! —

DELFT, 1913.

EDO.

(Zie verder Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD

van 31 JANUARI 1913. No. 16.

Inwijding.

VOORSPEL.

Zij woonden veertien dagen samen,
en waren keurig ingericht
met pluche gordijnen voor de ramen,
en in de lamp electrisch licht.
Toen werden op een goeden avond
de intimi geïnviteerd
en om het haardje werd een cirkel
van clubfauteuils gearrangeerd.

—o—

Ie BEDRIJF.

Reeds vroeg was het vertrek doordrongen,
van punch- en groc- en bisschopgeur,
en het gedempte licht van kaarsen
beschijnt het weelderig interieur.
Bij iederen zetel staat een aschbak,
(uit angst voor vlekken op het kleed)
en klokslag half-twaalf zaten
de beide gastheeren gereed.
Toen maakten een voor een de vrienden
zeer in de vormen hun entrée,
zij loofden 't fraai aspect der kamers,
en brachten modderlaarzen mee.
En toen 't gezelschap luidkeels pratend
met glazen was geïnstalleerd
werd op het nieuwe huis gedronken,
en 't tweede glas gepresenteerd.

—o—

Iie BEDRIJF.

De wilde vlammen van het haardje
dat boek en hoed en stok verteert,
verlichten 't bont tafereel van allen
in wie de drankzucht culmineert.
De bisschop ligt in groote plassen
met asch en scherven er doorheen,
en op een hoogen stapel jassen
slaapt, stil, een gastheer heel alleen.
De andere maakt dolle sprongen,
Hij klimt in lamp en in gordijn,
want in hem is de drang des gastheers
zijn gasten aangenaam te zijn.
De laatsten trekken — dol van vreugde —
ten slotte naar de societeit
de pluche gordijnen om de schouders,
de gastheer in zijn nieuw tapijt.

—o—

APOTHEOSE.

Het morgenlicht dringt door de ruiten,
de dranklucht slaat ten venster uit,
zoo is de morgensituatie
die 't heerlijk wijdingsfeest besluit.
En op de puinhoop van hun weelde,
slaapt 't vriendenpaar... en zielsverblijd
droomt het van hunner vrienden vreugde...
... 't studeervertrek is ingewijd!

S.

Vereenigingsleven.

Verslag van de lezing van Prof. Dr. J. van Rees.

De drankbestrijding is in de eerste plaats een ethische beweging. Ook al zou een kleine dosis alcohol goed zijn voor het lichaam, wat volgens spreker niet waar is, dan is het nog de vraag, of de voordeelen („verhoogde” feestvreugde) tegen de nadeelen (veel ellende en maatschappelijke achteruitgang) opwegen.

Ieder ziet de drankellende, doch hij die ethisch denkt en sociaal gevoelt komt tot geheelonthouding. Er bestaat een drinkdwang, evenals een drinkgewoonte. Een drinkgewoonte is het verbinden van gastvrijheid aan alcoholgebruik. Spreker noemt eenige voorbeelden van arbeiders, die van

misbruiker geheelonthouder geworden waren, doch weer teruggevallen waren, door de verkeerde gastvrijheid van hun eigen familieleden. Evenals ieder, die naar een oloopje gaat kijken, schuldig is aan de ongelukken door het gedrang ontstaan, zoo is ieder, die de drinkgewoonte in stand houdt, schuldig aan het feit, dat er nog steeds zooveel slachtoffers geëischt worden.

Na eenig alcoholgebruik is de mensch dezelfde niet meer, doordat de zelfcritiek direct verslapt. Dit is door de persoon zelf lastig waar te nemen. Gedachten tijdens de narcotische werking van den alcohol ontstaan werken na. Een slechte daad wordt in een „besmet” geheugen bewaard.

Verder behandelde spreker de officieele Zwitsersche statistiek betreffende de sterfte door alcoholgebruik. Van de volwassen mannen sterven hieraan direct of indirect 9 tot 11%.

Terloops noemde spreker de werking van den alcohol op maag (maagcatarrh), lever (levercirrhose), hart (bierhart) en longen, doch de medische kant van het alcoholvraagstuk wilde spreker verder overlaten aan Dr. Delhez, die 12 Februari hierover een openbare vergadering komt houden. Door het alcoholgebruik verandert het weerstandsvermogen van het lichaam tegen parasitaire ziekten (influenza, cholera), terwijl het verschil in sterfte aan longontsteking bij ont-houders en matigen duidelijk is aan te toonen.

De matigheid is reeds eeuwen met weinig resultaat gepredikt, doch nu de geheelonthouding veld wint, neemt het misbruik sterk af.

Weinigen beseffen hoe sterk het persoonlijk voorbeeld werkt, en vooral ingenieurs kunnen op arbeiders veel invloed uitoefenen.

Van de gelegenheid om vragen te stellen werd door velen gebruik gemaakt. Als antwoord op de vraag, of thee ook een prikkelende werking uitoefent, behandelde spreker de proeven van prof. Kroepelin, die de opwekkende werking van dranken op het genuastelsel in graphische voorstellingen had neergelegd. De lijn van den alcohol steeg eerst iets, maar daalde dan spoedig onder de normaallijn, terwijl de lijn van de thee langzaam steeg en daalde, doch nergens beneden de normaallijn kwam.

X.

Ingezonden Stukken.

„Eerelid”.

Onder dit opschrift kwamen in het S. W. van 21 Januari „eenige belangstellende leden” van Practische Studie op tegen de benoeming van een hoogleeraar tot eerelid van het gezelschap.

Het bestuur meent in de eerste plaats „de belangstellende leden” er op te moeten wijzen, dat werkelijke interesse voor Practische Studie beter gebleken ware uit een aan het bestuur gericht en onderteekend verzoek om inlichtingen, dan uit het weinig kiesche ingezonden stuk, dat thans voor dat doel geplaatst is.

Waar echter hier eenmaal de vraag in het openbaar gedaan is, aarzelt het bestuur niet de gewenschte inlichting te verschaffen.

Sedert lang is het n.l. bij Practische Studie gewoonte geweest de professoren der afdeling Bouwkunde en der afd. Weg- en Waterbouwkunde tot eereleden voor te dragen.

Waar de bewuste hoogleeraar onlangs in de laatste afdeling benoemd is, is het bestuur de meening toegedaan, dat ook thans geen uitzondering gemaakt moet worden.

Hiermede zijn de verzochte inlichtingen gegeven. We besluiten met de hoop uit te spreken, dat leden in het vervolg op heuscher wijze zich met hunne eigen vakvereeniging in verbinding zullen stellen.

H. W. MOUTON,
Secretaris P. S.

De Parelduiker.

Aan den heer v. d. W.

Mijnheer v. d. W. laat ik U dadelijk mijn ondeugd noemen, anders zoudt U denken, dat ik mij daar zelve niet van bewust was: Mijnheer v. d. W., ik ben een zeer ontevreden mensch.

En soms heb ik tijden, dat ik die ontevredenheid uiten wil, en als ik nu U, mijnheer v. d. W. en Uwe vriendjes zie optreden als literaire autoriteiten, voor den Almanak naarstiglijk het goede afkeurend, in het S. W. onnoozellijk critizeerend, dan wil mij zelfs mijn ontevredenheid redelijk lijken!

Laat ik mijn aanval echter blijven bepalen op de laatste enormiteit: op Uw critiek, mijnheer v. d. W., over „de Parelduiker”.

Allereerst zou ik U dan willen vragen, hebt U het boekje werkelijk gelezen? Of hebt U, toen U de eerste regels reeds niet verwerken kondet, het soms maar meegenomen naar de kroeg en misschien al kletsend met een paar van U eveneens zeer letterkundige vrienden, daar Uw critiek vastgesteld?

Uwe zoo onderhoudend en kunstiglijk ingekleede critiek, mijnheer v. d. W., waarin U niets van de verzen zelf zegt — alleen één regel aanhaalt, die een ander U waarschijnlijk heeft gewezen — doet het mij vermoeden, en de laatste flauwe opmerkingen over het formaat, de „opgehangen verzen” en het „notitieboekje” versterken mij er zeer in; — wat zult U daarover met Uwe vrienden een plezier hebben gehad!

In hetzelfde S. W. schrijft een mijnheer Σ over poëzie en uit zijn stuk meen ik de conclusie te mogen trekken, dat deze mijnheer Σ niet behoort tot Uw literaire Almanak-vriendjes, mijnheer v. d. W. Want mijnheer Σ schrijft zelfs over Boutens, en met begrijpende waardeering!

Mijnheer v. d. W.; als U iets van Boutens las, zonder den naam des dichters te kennen, zoudt U — er ook niets van snappend — er een zelfde critiek op kunnen schrijven als op de gedichten van den heer De Stoppelaar.

Want wat weet U van een uit mijmergedachte wondervreemd geboren vizie? Wat weet U van een stillen droom, die zijn subtiele beeld wil vastleggen en verwerklijken in het eigen, zelfgevoonden woord?

Deze dichter, mijnheer v. d. W., is een stil mensch, een zoeker in de eenzaamheid en het heerlijk-wondere dat zijn ziel daar heeft vernomen, dat zijn oog daar heeft zien schijnen, wil hij voor U uitbeelden en vatten in woorden.

Zijn woorden zijn vreemd en schijnen U zonder zin. Maar, o, voor gemakzuchtige en oppervlakkige menschen zijn ze niet geschreven, maar voor zoekers en hen, die stil naar de subtiele schoonheid verlangen.

De dichter ziet zijn verzen nog door een waas van onklare nevel. Hij staat nog verre van het hoog stralende, zelfverlichte bewustzijn.

Hij is nog een beginner, een zoeker, maar hij is een dichter. Zijn woord is veelal nog duister, maar het is zelfgevoonden en het beeldt en vormt en meestal heeft het vers in zijn verwonderd geworden woorden toch iets van de diepte van het voelen vastgehouden.

Zoo noem ik U de tweede strophe van het inleidend sonnet, „Lied”, „Maannacht” (waarvan vooral de eerste regels prachtig teekenen), het prachtig-plastische „het Schip”, „de Jonge Sater”, „de Viking” en, maar het worden er te veel.

Mijnheer v. d. W. er is zooveel te „zien” in deze bundel:

de treurwilg mint de laagte,
met loovertakken, die hun boog
doen spiegelen in de watertraagte.

of uit „de dorscher”:

Toen lei de zon haar warmste glansen
in tastbre stralen vast. —
Hoor, hoe mijn vlegelrythmen dansen
waar 't al ligt neergetast.
Zie hoe de zonnevonken spatten
onder mijn smijdig slaan.

of aan „de glans, die 't minneweenen laat”:

dat om uw oogen zijn
de huiverbogen
van bijna al te teere schijn

Mijnheer v. d. W. de tijd van het klaar de schoonheid willen naderen, of passie-vol haar opeischen, ligt achter ons.

De toekomst is aan de nieuwe school, aan de dichters van de Beweging. Hun eischen zijn gedaald; zij willen benaderen wat ze bereiken kunnen. Zij zijn niet bang meer voor een nieuwe rethorica, zij leggen zich toe op het vooral plastisch vormen van hun beelden, en al zal niet elke strophe meer schoonheid zijn, gij zult er soms haar wezen even onzegbaar in verborgen voelen, zoo, dat het — fijner — U wellicht dieper treft, dan het andere dat te zeer voorbijgaat.

Maar, mijnheer v. d. W., omdat het dichters zijn, willen zij in stilte en mijmer-ernst gelezen worden; en omdat De Stoppelaar onder hen nog een beginner is, blijft bij hem soms het woord vreemd-ervormd en zonder iets van zijn schoonheidsgrond te hebben vastgehouden, leeg en onbegrijpbaar daar staan.

Want ik geef het toe; deze dichter is nog een beginner en in zijn enthousiasme was zijn voorthollende wil soms méer dan zijn kunnen: daar bleef zijn vers als doelloos-vreemd gevormd en dood, beklagelijk ten achter.

Maar een dichter is hij, en daarom kon ik niet aanzien, dat U hem zoó behandelde.

S. D.

Boekbespreking.

DELFSCHÉ STUDENTEN ALMANAK
voor het jaar 1913.

Uitgegeven bij J. Waltman Jr. Delft.

De feestelijkheden, welke telken jare juist voor de Kerstvacantie in ons Corps plaats hebben, zijn vol van vele eigenaardigheden, zijn typisch Delftsch, zijn van grooter belangrijkheid dan de gelijksoortige in de andere studenten-steden. Het worden en verschijnen van den Almanak is, alles te zamen genomen een gewichtige gebeurtenis voor het D. S. C. En daarom zal het dan ook niemand verbazen, wanneer hij dezen Almanak, vergeleken met den Leidschen, den Utrechtschen enz., in alles bovenaan ziet staan.

En ook thans weer, we moeten het erkennen, heeft het boek, in zijn roode verschijning, een aangenaam voorkomen, moge al de handeling van de slang in het vignet eenigszins mystiek aandoen door onduidelijke teekening.

Wat de verdere verluchting betreft, kunnen wij, dunkt mij, tevreden zijn. Vooral de nieuwe oplossing der kalenderhoofden met meer of minder gelukke inschriften doet prettig aan. Er ligt een zekere kracht van lijnen te zien, een zekere durf van letter groepeerings, evenals in Schutblad voor D. S. C. en Mengelwerk.

Hij, die weet, dat in de luchtigste spot steeds, hoe weinig ook, toch een kwalijk verholten ernst ligt opgesloten, zal als zuivere studententoon apprecieeren dat Mei als „Student Temptations” wordt saamgevat.

Zij verder nog opgemerkt dat de kleur der foto's (behalve van den Senaat) wat vuil paarsig aandoet dan blijft over een enkel woord betreffende de literaire en geestige uitingen van ons Corps.

De versjes (iemand die dit als blaam voelt, mag lezen: de poëzie) zijn als steeds luchtig of ernstig. En „C” weet ons dadelijk voor eerst genoemde soort in te nemen. Toch komt ons „Liedje” alleen als geslaagd voor.

Van de meer ernstige is er een waarlijk goed getroffen blijdschapstoon in „Aan een klein meisje”, slaat er een golf van ingehouden hartstocht en mystieken haat door „Salome”, is Bekentenis een wel wreed aandoende doch helaas maar al te zuivere realiteit.

Het proza is zeer middelmatig. „Levens weerspiegeling” is een vrijgoed geschreven opstel; maar het is mij te veel als een goed geconstrueerd utiliteitswerk, waar ik wenschte te zien een rijzende tempel van hoog geloof of een bemorste ruïne met grootheds herinnering.

De opzet van „Zijn eerste Dichtsel” moge verdienstelijk heeten, de uitwerking is onvoldoende.

De slotgedachte in het stukje: „Toen hij gekomen was”, is zuiver doorvoeld, maar het geheel is te mooi van woorden, te gewild-juist, daardoor zwak en wijdweek. —

Gelukkig dat de varia-opschriften ooreen buitenstaander wat minder aanleiding geven om de adreslijst op te slaan.

Klaterende geestigheid of fijne humor is echter niet te vinden. Slechts te prijzen is het origineele in Polemieck S. W. en Inspiration.

Of de verschillende berenleiders met de Adreslijst in de hand bij de bedoelde personen werkelijk zullen terecht komen, is iets wat ik niet vermag te beoordeelen.

De almanak van het D. S. C. voor 1912 is vrij goed, vrij goed — ja, vrij goed. —

V. D. W.

IMMORTELEN. Verzen door S. BONN.
Bussum, C. A. J. VAN DISHOEK.

Bonn schijnt mij een eenvoudig gevoelig man, eer sympathiek.

Een jonge man heeft zijn vrouw verloren, en uit zijn smart zijn schoone gedichten geworden.

Telkens treffen u oorspronkelijke schoone vondsten zoo b.v.

De dragers, de dragers treden hard —
hoe vaak droeg ik u in mijn sterke armen.

Nu, vreemdige kerels voor een slok en een munt — sjonnen sjokken en stappen hoogluid . . .

Toch laat de techniek van zijn vers vaak te wenschen over en is zijn beeldspraak soms valsch. 't Lichte van zijn verswerk is niet geschikt voor zijn eenvoudige handen.

Zoo zegt hij b.v. (pag. 51):

De doode menschen zijn heel wijd,
Nog verder dan de maanglans glijdt.

dan bijv. haren die als een waterhoos omlaag vallen, (pag. 54) en, lafheid die een kinderziel schroeit!

Soms doen zijn verzen wel wat onbeholpen aan, maar . . . hij geeft óók heel veel moois — in dit kleine, keurig gedrukte bundeltje.

O. Z. v. S.

DE BALKANSTRIJD, door P. H. VAN AMEIDE. Uitg. C. M. B. DIXON, Apeldoorn.

Van Ameide is een denker, en de haast waarmede hij het resultaat van zijn overpeinzingen formuleert komt in vele gedeelten niet ten goede aan den toon. Zoo vallen passages als:

Ik zie Bulgaren in reserve,
Zij zijn van spijt vervuld,
Zij trappelen, zij sterven
van ongeduld.

en:

Hij doet verbolgen,
omdat het moet,
maar heel zijn eigen bloed
staat zelf in gloed.

ten eenenmale uit den vloeienden trant van het geheel; vooral het laatste is — op zich zelf beschouwd — achterop-de-tram-gesprek-stijl.

De blijdschap over zijn vondsten brengt hem tot allerlei naïveteiten zooals b.v. het volgende vraag- en antwoorden-spelletje:

Wat zeggen de Bulgaren?
„God strijd met onze scharen.”
Wat is der Turken woord?
„Wel, Allah is verstoord.”

Ondertusschen blijven dergelijke passages gelukkig sporadisch, en wordt het gedicht er hoogstens door in eenige goede brokken gedeeld. Waar de dichter zijn allemans-objectiviteit verlaat, geeft hij weer zijn sobere, goed gevoelde beelden die zijn verzen zoo aantrekkelijk maken.

H. S.

BEKNOPTTE GESCHIEDENIS DER WIJS-
BEGEERTE II, door C. CASIMIR. 2e druk.
Maatsch. v. Goede en Goedk. leetuur.

Met den tweeden druk is de titel veranderd — vroeger was 't bescheidener genoemd: Uit de ontwikkelingsgeschiedenis van het menschelijk denken — en is de paragrafen-verdeeling, die het boekje iets vervelends gaven, verlaten. De druk is duidelijk, het heele werkje handig en prettig van uiterlijk.

Toch verschilt de nieuwe druk minder van de oude dan ik verwacht had. Nu ja, er zijn zes portretten in gekomen — dat van Kant kan ik waardeeren, maar waarom nu zoo'n Mill opgenomen? —, maar aan het boekje zelf, dat op 't roode wereldbibliotheek-omslagje „herzien” heet, en op de titelpagina „verbeterd”, zie ik niet veel veranderd. Ja, de bedrukte bladzijde is grooter geworden, die was vroeger acht bij dertien, nu negen bij veertien — vandaar ook 't geringe aantal pagina's van 't nieuwe boekje — maar zorgvuldig nazien, bracht me tot de conclusie, dat de herziening zich in dit tweede deel hoofdzakelijk tot de paragrafeering beperkte en tot een zeer prijzenswaardige oriënteerende inhoudsopgave.

Het is mijn plan niet, dit boekje te bespreken. De eerste druk zal genoeg belangstelling hebben ondervonden dan dat dit noodig zou zijn. Het is een boekje zonder pretentie, dat de niet-ingewijde met plezier ter hand neemt, en dat hem aardig den weg wijst. Het is voor den ingewijde te schoolboekachtig, maar voor hem is het niet geschreven. „Het beoogt, een beetje thuis te brengen in de geschiedenis der wijsbegeerte; meer niet” zegt de schrijver, en daarmee is de plaats voldoende aangewezen.

In alle deelen dus een verdienstelijk boekje, dat ik iedereen aanraad te koopen en minstens eenmaal door te lezen.

Alleen de stijl is bedroevend. Ik lees van Stirner, en zal cursiveeren wat mij wat al te slordig voorkomt.

„Hij trouwde met een meisje uit 't huis waar hij inwoonde. Zij overleed bij de geboorte van hun kind, dat eveneens stierf.

Hij stond weer alleen en zat, zwiigend toelisterend bij Hippel.”

Later huwt de man wêer en heet het (dit boek moet beknopt de wijsbegeerte geven): Met het geld van zijn vrouw begint hij een melkzaak. Ze gaat niet. Ook het huwelijk is ongelukkig. Echtscheiding volgt . . . In 1856 sterft hij aan den beet van een giftige vlieg.

Zeker, de heer Casimir doet goed met ons uittreksels te geven, maar die giftige vlieg vind ik toch wel wat al te overbodig.

SCH.

Ingekomen boeken.

R. CASIMIR. BEKNOPTTE GESCHIEDENIS DER WIJS-
BEGEERTE. Tweede deel. Tweede, herziene druk.
Wereldbibliotheek No. 86—87.

VONDELS SPELEN, ingeleid en toegelicht door C. R. de
Klerk en L. Simons. Vondels Dramatiek, ingeleid
door L. Simons. Nederl. Bibl. No. 205.

Uitg. Maatsch. voor goede en goedkope
lectuur. — Amsterdam.

GROOTE MYSTIEKEN. Augustinus, door Dr. W. J. Aalders.
Baarn. — Hollandia-Drukkerij.

SCHEEPS-DIESELMOTOREN, door W. Friedhoff, cand.
w. i. — Deventer, Æ. E. Kluwer.

DE WITTE MIER. Dec. 1912. — Jan. 1913.
C. M. B. Dixon, Apeldoorn.

Technische Hoogeschool.

Candidaats-Examen.

Geslaagd voor:

Civiel Ingenieur.

D. J. van Aalst.	J. de Jong.
J. D. M. Bardet.	W. Z. Marcella.
J. Boerboom.	J. Plantema.
C. P. Boonzaayer.	J. A. Postema.
J. W. Clerx.	H. Salomonson.
R. A. D. Cort van der Linden.	H. J. Struijk.
I. B. Dekker.	J. G. Stuyfzand.
J. W. Duys.	C. H. C. W. van der Veen.
A. Gabel.	M. C. Visser.
A. P. T. van Haften.	F. Volker.
P. L. Israël.	D. Willebrand Jr.

Scheikundig Ingenieur.

J. A. L. M. C. van der Eerden.	H. W. van Ockenburg.
K. N. Hengeveld.	W. Sturm.
Jhr. F. C. van Heurn.	J. J. Valkenburg.
W. H. Jagerink.	

Ingenieurs-Examens.

Geslaagd voor:

Civiel Ingenieur.

L. J. A. Bergansius.	G. J. van Holk.
P. A. Bruyn.	A. Huisman.
B. van Exter.	J. I. de Jongh.
E. J. L. Fuhri.	C. G. Krayenhoff van de Leur.
W. van Ganswijk.	S. F. W. Ladner.
C. Giltjes.	E. van der Meulen.
J. H. G. van de Graaff.	J. de Ruyter.
A. C. van der Graaf.	P. Valkenburg.
A. M. Harthoorn.	G. F. Wttwaall.

Electrotechnisch Ingenieur.

A. Groenevelt.

De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft bij beschikking van 21 Januari 1913, No. 693 Afdeeling O., goedgevonden de toelating van W. H. Idzerda te 's-Gravenhage, als privaats-docent aan de Technische Hoogeschool te Delft, tot het geven van onderwijs betreffende de photographie op zijn verzoek in te trekken.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 28 Januari 1913, No. 981/1, Afdeeling O., is met ingang van 1 Februari 1913 aan L. N. M. de Weerd, technoloog, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de analytische scheikunde aan de T. H.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 28 Januari 1913, No. 981/2 Afdeeling O., is voor het tijdvak van 1 Februari 1913 tot en met 31 Augustus 1913 benoemd tot assistent voor de analytische scheikunde aan de Technische Hoogeschool W. D. Cohen, technoloog, Hypolitusbuurt 43 te Delft.

Berichten en Mededeelingen.

Het verslag van de lezing van Dr. J. H. Gerretsen (Theïsme), kan door een misverstand eerst de volgende week worden opgenomen.

Correspondentie.

Den heer Tommelebom.
Uw „Motje-niet-geloove . . .” was o.i. beneden peil.
Den heer Ich an.
Helaas ongeschikt gebleken.

Lijst van Vergaderingen.

Nederl. Christen-Studenten Vereeniging.

Donderdag 6 Februari, 's avonds 8 uur, in Zaal 4 der T. H. (Hoofdgebouw). Lezing van Dr. J. H. Gerretsen over: Theïsme, Pantheïsme en Deïsme. (De zedelijke verhouding tusschen God en mensch).

Delftsche Studenten Debating Club.

Maandag 10 Februari. Huishoudelijke Vergadering op de Leeszaal S. P., des avonds 8 uur. Spreker: W. M. Roessingh van Iterson, w. i.

Delftsche Studenten Geheelonthouders Vereeniging.

Woensdag 12 Februari, 's avonds 8 uur in Zaal 16 der T. H. (Hoofdgebouw). Openbare Vergadering. Spreker: Dr. F. Delhez, arts te Dordrecht. Onderwerp: Een medische blik op het alcoholgebruik in de studenten-wereld.

Studenten Vereeniging ter Behandeling van Ethische en Godsdienstige Vraagstukken.

Donderdag 13 Februari. Lezing door Ds. S. K. Bakker te Zwolle, in Zaal 16 der T. H. (Hoofdgebouw). Onderwerp: Eenige bezwaren tegen het geloof.

Woensdag 26 Februari, Lezing van Pater S. H. Ermann, S. J., uit Rotterdam.

Agenda.

DEN HAAG.

Vrijdag 31 Jan. Geb. voor K. en W.: Italiaansche Opera: „La Wally”; 8 uur.

Diligentia: Concert Johan IJdo; 8 uur.

Zaterdag 1 Febr. Geb. v. K. en W.: Mengelberg-concert; 8 uur.

Diligentia: Tooneelvereeniging: „De kiesvereeniging van Stellendijk”; 8 uur.

Zondag 2 Febr. Geb. v. K. en W.: Rotterdamsch Tooneelgezelschap: „In rok”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 31 Januari. Groote Schouwburg: „Minne-spel”. „Afscheidssouper”; 8 uur.

Zaterdag 1 Febr. Groote Schouwburg: Italiaansche Opera: „La Boheme”; 8 uur.

Maandag 3 Febr. Groote Schouwburg: „Gysbreght van Aemstel”; 7½ uur.

Tivoli. Dagelijks: „Ga je mee de erfenis deelen van oome Hein”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

Firma E. DE GROOT,

Hoek VOLDERSGRACHT 33. — DELFT.

Sedert 1870 bekend onder den naam van VOGELI.

Geeft steeds de HOOGSTE WAARDE voor NETTE GEDRAGEN KLEEDEREN, zooals:

Heeren-Costuums van f 6,— tot f 14,—.

Demisaisons en Winterjassen van f 5,— tot f 12,—.

Pantalons van f 2,50 tot f 5,—.

— Ook dagelijks buiten de stad te ontbieden.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

THEOSOPHISCHE VEREENIGING.

Nederlandsche Afdeeling.

Loge DELFT.

VOORDRACHT

op Vrijdag 7 Februari, 's avonds 8 uur,

CHOORSTRAAT 16a.

Onderwerp: Theosophische Ideeën, door Mejuffrouw ADA WALLER, van 's Gravenhage.

TOEGANG: 25 cts.

ISAÄC VAN IJSSEL.

BETAALT

voor COSTUUMS f 6,— tot f 16,50

„ DEMI'S f 4,— „ f 14,50

„ PANTALONS f 2,50 „ f 9,—

— Koopt geheele en gedeelten van inboedels. —

Laat zich binnen en buiten de stad ontbieden.

Choorstraat 46, hoek Cellebroerstraat.

A. HILLEN'S ROODKAPJE,

een 3-cents Sigaar

bij uitnemendheid. Bevredigt iederen rooker.

Verkrijgbaar te Delft in onze Filialen:

Oude Delft 82. Tel. 367. Hoek Oude Delft-Kolk. Tel. 265

en in ons verkoophuis Jacob-Gerritstraat 17. (J. G. v. d. SIEPKAMP).